

lys&liv

Informasjonblad for Menighetsfakultetet

nr 5 november
2005 71. årgang

MENIGHETSAKULTETETS
BIBLIOTEK

: FAGKRITISK DAG PÅ MF s 2

: HEID LEGANGER-KROGSTAD: - TA KIRKENS OPPLÆRINGSANSVAR PÅ ALVOR! s 10

UKT-studenter samarbeider med Grønland menighet. Fra venstre: Stian B. Aarebrot, Solveig Grønlien Johannessen, Eivind Hildre Spilling, Torunn Stavik Karlsen, Frank Arne Hammerø Elin Rasmussen, Maria Charlotte Urdal Moustad

Utdannelse alene er ikke nok...

Fagkritisk dag på MF

Fra venstre studentene Eivind Hildre Spilling og Andreas Årkestad. I panelet satt ungdomsprest Hilde Barsnes, leder i Presteforeningen, Ingeborg Midttomme, høyskolelektor på Diakonova, Randi Tjernæs og fellesskapsutvikler i Normisjon, Reidar Hillesund.

«Revolusjon!» sto det på plakaten som Studentrådet hadde hengt opp i kantina for å markedsføre den første Fagkritiske dagen ved institusjonen.

Det var derfor med en smule forventning og spenning at studenter og lærere benket seg opp i kantina da Studentrådet ønsket velkommen til en samtale om spen-

ningen mellom fag og tro. Hvordan skal MF som institusjon forholde seg til dobbelheten i det å være en vitenskapelig høyskole og en del av et troende fellesskap?

Ikke bare utdanne, men danne

Av de tre som holdt innledende foredrag var det egentlig bare Nils Terje Andersen, prest i Vågsbygd, som kom med enkelte kritiske innvendinger mot dagens teologiutdanning. Han påpekte at det for ham var viktig å ha en menighetstjeneste samtidig som han studerte ved MF, noe han også hadde i Storsalen.

– Fordi det er en yrkesfaglig utdanning har teologistu-

diet normalt vært for lite praksisrettet. Etter min oppfatning er det livsviktig for en student ved MF å være aktiv i en menighet, for utdannelsen alene forbereder ikke godt nok for livet som prest. Den er i for sterk grad akademisk orientert. Å være aktiv i en menighet gir andre perspektiver og stiller kanskje andre type spørsmål enn hvis en bare har utdanningen ved MF med seg som bagasje, sa Andersen, og la til:

– Man trenger å lære seg de redskaper som livet som prest krever. Dette er et meget viktig ledd i dannelsen av de som skal være bindeledd mellom mennesker og Gud.

Ikke et enten-eller

Rektor Vidar L. Haanes understreket på sin side at MF er en vitenskapelig høyskole og ikke en kirke.

– Men vi ønsker like fullt å tilrettelegge for åndelig vekst gjennom daglige andakter, samtaler med våre studentprester, kapellvirksomhet og bønnerom. Dette preger utdanningen og klargjør studentene for en kommende prestegjerning, sa MF-rektoren. -- Det er helt avgjørende at det er et konstruktivt samspill mellom fag og tro; ikke et enten-eller.

Som eksempel nevnte han hvordan pinsevennenes generelle skepsis ovenfor akademisk utdanning av

prester hadde endret seg etter Knutby tragedien. - Man er nødt til å ha en god balanse mellom faglig kunnskap og åndelig integritet.

Jan-Olav Henriksen la vekt på at tro ikke bare handler om et relasjonsforhold, men at det også rommer en kunnskapsdimensjon der den systematiske teologien bidrar til å tolke det religiøse liv. På den andre siden kan kunnskap aldri stå alene når vi snakker om tro og identitet.

«Vekke, bevare og utdype»

Fem lærere måtte svare på hvor godt MF legger vekt på «å vekke, bevare og utdype sant kristelig liv hos de studerende og styrke forståelsen for det kristelige arbeid i folket», slik det heter i fakultetets grunnregler. Maria Bjørdal fra UKT kunne fortelle at hun etter sterkt ønske fra sine egne studenter hadde begynt å be for hver eneste forelesning. Dette kunne være en måte å dra elementet tro inn i forelesningen, mente hun. Oskar Skarsaune fortalte om hvordan hans lærere hadde vært forbillige i måten de klarte å være både lærere og mentorer for elevene. Dette var et ideal han prøvde å følge, men om han klarte det fikk være opp til studentene å dømme...

Studentene selv ble sterkere involvert i forbindelse med den påfølgende panel-

debatten. I panelet satt de tre innlederne, og etter hvert åpnet ordstyrer for spørsmål fra salen. Studentene lot ikke vente på seg og det ble en fruktbar debatt der det kom frem at studentene tilsynelatende ser ut til å være mer klar for å integrere praksis og teori. Under debatten påpekte dessuten Haanes at det selvfølgelig alltid vil være opp til den enkelte lærer å bestemme hvor stor integreringen av tros- perspektivet skal være i undervisningen.

Hva en fagkritisk dag som dette fører til, gjenstår å se, men studentrådets leder, Ole Martin Glomvik, la ikke skjul på hva han ønsker:

- Jeg ser ikke for meg noen drastiske tiltak, men håper å se en aktualisering av disse perspektivene i

Studentrådets leder Ole Martin Glomvik:

- Trospektivet spiller en rolle

- Når vi vil sette et fokus på hvordan dette blir behandlet i de ulike fagene, er det fordi det vi lærer er relevant for troen, og dette perspektivet bør være mer tilstede under forelesningene, sier fagrådsleder Ole Martin Glomvik.

- Har det vært et påtrykk fra studentene?

- Både ja og nei. Det har

alle fag, slik at man lettere kan koble det akademiske til troen og en eventuell kommende prestegjerning. Haanes sa det på denne måten: - Det at vi har denne dagen og at vi samtaler om forholdet mellom personlig tro og det studiefaglige, viser i hvert fall at vi går i riktig retning.

Fag og yrke

Den andre del av fagkritisk dag dreide seg om forholdet mellom fag og yrke. Folk med ulike utdannelser fra MF var invitert til å svare på flere spørsmål: Hva er det i din utdannelse du har fått bruk for, og hva har du hatt mindre bruk for? Hva skulle du gjerne sett fikk større fokus i utdannelsen? Her var det både korte innlegg, debatt og avsluttende oppsummering av rektor Haanes.

ikke vært noe merkbart press eller konkrete situasjoner, men både vi i studentrådet - som selv er studenter - og flere andre syns det er viktig at trospektivet får en rolle å spille også i forbindelse med den faglige undervisningen. Dette ser vi tydelige tegn til, og vi ønsker å bygge opp under en videre positiv utvikling. Vi håper derfor at det kommer flere fagkritiske dager og at enda flere studenter slutter opp om det.

Statsbudsjettet 06:

46,2 millioner kroner

Bondevik II-regjeringen foreslår 46,2 millioner kroner til Menighetsfakultetet for 2006. Det er en økning på ca. 3 millioner i forhold til inneværende år.

- Budsjettet er en naturlig oppfølging av den rolle som Stortinget mener at private høyskoler skal ha, sier plan- og kvalitetssjef Arne Eriksen til Lys&Liv.

- Private høyskoler er gjennom lovbehandlingen blitt tildelt faglig likeverdighet gjennom den nye akkrediteringsordningen, og følgelig er MF i statsbudsjettet blitt plassert i samme kategori som øvrige vitenskapelige høyskoler.

- Men faglig likeverdighet innebærer kanskje ikke nødvendigvis økonomisk likhet?

- Nei, og her ser forskjellen bare ut til å øke, noe som gjør oss sårbar. En stadig større del av statstilskuddet knyttes nemlig opp til studiepoengsproduksjon og forskning, mens den såkalte basiskomponenten reduseres. Det innebærer at vi får mindre å rutte med til driftingen av institusjonen. Vi må hele tiden levere, og blir avhengig av å ha en høy studenttilgang. I framtiden blir vi om mulig enda mer avhengig av økonomiske bidrag fra våre givere, sier Eriksen.

Verdirealisering: til det gode? Studier i verdietikk

Verdietikk er et forsomt fagområde. Det er alt annet enn klart hva som ligger i begrepet "verdi", og enda mindre hvilken vekt verdisympunkter kan og bør tillegges i etikken. Verdi er blitt et nøkkelord i samfunnsdebatten, og etikk ses som et spørsmål om verdirealisering. Men blir ikke dette for enkelt? Det er grunn til å spørre om verdirealisering alltid er til det gode. Det er nemlig ikke gitt at verdibegrepet fungerer positivt i etikken.

Hensikten med denne boken er å bidra til en mer reflektert språkbruk og argumentasjon ved et teoretisk oppryddingsarbeid som avklarer hovedpremissen for verdietisk teori. Videre vil dette bli sett i forhold til andre normative teorier, som dyds- og pliktetikken. Spesiell oppmerksomhet får etikkens narrative og hermeneutiske rammer. Etikk fremstilles som et spørsmål om virkelighetstolkning.

Bestillinger sendes til post@unipub.no. Bestillingen er bindende, og boken sendes med faktura.

Forfatter:

Ivar Asheim

ISBN: 82-7477-222-9

Pris: 298,-

Sider: 191

 unipubforlag

www.unipub.no / +47 2285 3300 / post@unipub.no

Utgiver:

Det teologiske Menighetsfakultet

Redaksjon:

Vidar L. Haanes (ansv. red.), Terje Hegertun (red.), Marianne Torp (red.sekr.), Kristin Norseth.

Mailadresse:

lysogliv@mf.no

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Med sine 25.000 abonnenter er det et av de største innen kristen presse i Norge. Alle nåværende og tidligere studenter, ledere og medlemmer i foreninger, ledere i samtlige menighetsråd og alle navngitte bidragsytere får bladet gratis tilsendt. Kristne organisasjoner og venner og familie av studenter og ansatte er blant abonnentene. Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF gir skattefritak:

Gaver kommer under regelen for tilskudd til vitenskapelig forskning. Dette er i tillegg til eventuelle gaver til frivillige organisasjoner. Inntil kr. 10.000 eller maks 10% av inntekten kan trekkes fra. (jfr. Skattelovens §6-42). MF må ha giverens fødselsnummer hvis beløpet skal innrapporteres til skattemyndighetene.

MF tilbyr følgende grader:

- Bachelor i teologi
- Bachelor i Ungdom, kultur og tro
- Bachelor i KRL (innenfor fagområdene Kultur- og samfunnsfag)
- Disiplinbasert Mastergrad i kristen domskunnskap
- Erfaringsbasert master i kristen domskunnskap, studieretning KRL fagdidaktikk (deltid)
- Master i teologi
- Master of Philosophy in Theology
- Mastergrad i kirkelig undervisning (kateket)
- Master i diakoni
- Cand. theol. (prestudiet)
- Ph.d. innenfor fagområdene kristendoms-kunnskap og teologi

Deltidsstudier i KRL på bachelor og mastergradsnivå samt ex.phil/ex.fac-studier tilbys ulike steder i Norge, bl.a. som videreutdanningstilbud for lærere.

Besøksadresse:

Gydas vei 4, Oslo
Postadr.: Postboks 5144
Majorstuen, 0302 Oslo
E-post: post@mf.no
Tlf.: 22 59 05 00. Fax.: 22 59 05 05
Bankgiro: 3000 17 41841
MFs hjemmeside: www.mf.no
Fax til info. kontor: 22 59 05 01

Grafisk produksjon:

Koinos, Skårer
Trykk:
Østfold Trykkeri, Askim
Opplag dette nr: 24.000

Neste nr.:
februar 2006

Enkelt, barnlig, folkelig og hverdagslig

Det Lutherske Verdensforbunds møte i Helsingfors i 1963 tematiserte noe som for mange opplevdes som et dramatisk skifte i fokus for forkynnelsen. Man uttalte at samtidens mennesker ikke lenger spurte etter en nådig Gud, slik Luther og hans samtidige gjorde. På 1960-tallet gjaldt spørsmålet Guds eksistens. Bibelens autoritet var borte, hevdet man. Menneskene trodde ikke lenger på Gud, og fryktet ikke hans dom. Derimot kjente de livet tomt og meningsløst å leve. Derfor opplevde man ikke lenger rettferdiggjørelseslæren som aktuell. Man spurte ikke lenger «hvor finner jeg en nådig Gud?», men «hvor finner jeg en nådig neste?» Dette ble altså skrevet i 1963, men det er ikke mer enn et par år siden jeg leste nærmest ord for annet det samme, i et leserinnlegg i Vårt Land, som om det var en aktuell problemstilling fremmet av en navngitt eldre prest.

Det kan jo innvendes at ropet etter en nådig Gud skjer først og fremst som svar på en forkynnelse som tar vår synd og Guds hellighet på alvor. Den som ikke får syndserkjennelse, og ser sin egen ondskap og utilstrekkelighet, vil gjerne legge skylden på samfunnet eller andre mennesker, foreldrene eller omgivelsene. Mennesker som aldri har hørt annet enn forkynnelse om Gud som den tolerante kamerat, vil knapt se storheten i Guds nåde.

Den lutherske kirke er fremfor alt Ordets kirke. Når Ordet får lyde, kommer Kristus menigheten i møte, uavhengig av tid og rom. Luther la vekt på at presten ikke forkynner om frelsen, men til frelse. Prekenens hensikt er å la frelsens virkelighet slippes løs over menigheten, og hjelpe dem til å se sitt liv innenfor denne frelsesvirkelighet.

Etter Luthers mening skulle man preke enkelt, barnlig, folkelig og hverdagslig. Enkelt, fordi Kristus talte enkelt, og samtidig var han veltalenheten selv. Derfor er den største veltalenhet det å kunne tale enkelt. Barnlig, fordi man ikke skal ta hensyn til de lærde professorer. Det er ikke dem man preker for, men for Elselein, og Hansemann. Flertallet av menigheten er jo ungdom, barn og enkle mennesker. Det er dem jeg preker for; det er de som trenger å høre! Vil de lærde slippe å høre, så star døren åpen, sa Luther. Folkelig, så man aldri i sin preken farer dyktig frem med store, prektige og kunstferdige ord, for å innbille folk at man er lærd og slik søke egen

ære. Man skal tilpasse seg tilhørerne, og tale slik at alminnelige mennesker forstår. Man skal gjøre som Kristus, som benyttet seg av lignelser og bilder om sauer og hyrder, ulver og vingårder. Nå er jo ikke sauer og ulver og vingårder en del av dagliglivet for folk flest i dagens Norge. Men poenget er jo like klart: At vi skal lære av Kristus, som talte om slike ting folk forstod, og brukte slike bilder de kjente seg igjen i. Til sist, må man tale hverdagslig, for i kirken og i menigheten skal man tale slik man gjør hjemme, man bruker sitt enkle morsmål, som enhver forstår og kjenner seg hjemme i.

I forkynnelse for ungdom er dette særlig viktig. De kan nærmest være allergiske mot Kanaans språk, og man kan heller ikke vente at de skal kjenne seg igjen i språket fra foreldrenes eller besteforeldrenes fromhetsliv. Det betyr ikke at innholdet eller evangeliet selv skal reduseres eller forenkles, men at forkynnelsens form må tilpasses målgruppen.

Hvert år sender MF ut en rekke unge mennesker til kirkelig tjeneste, og vi ønsker naturligvis å gi dem tilstrekkelig innsikt og øvelse i prekenens kunst. Men Luther kunne, på sin karakteristiske måte, påpeke den homiletiske kunsts utilstrekkelighet når det gjaldt å holde en preken. Man må kjenne selve saken, sa han. Den som kjenner «saken» kan lett preke. «Saken», det er Kristus selv. Om man ikke kjenner evangeliets anliggende, hjelper ikke prekenlæren. Evangeliet skaper selv sin form ut fra sitt innhold, hevdet Luther. En god forkynner må bli ved sitt emne, holde seg ved skriftordet, og meddele det slik at folk sier: «Dette har vært en preken», sa Luther. Dessuten må predikanten slutte i tide. En god talers plikt og kjennetegn er at han holder opp når tilhørerne gjerne vil høre mer. Det gjelder også for skribenter.

Vidar L. Haanes
rektor

«...hvem sier dere at jeg er?»

Mange har ikke problemer med å tenke seg at det står en skaper bak den verden vi kjenner. Jorda, universet og mangfoldet av liv – det virker liksom for usannsynlig at alt dette har blitt til av seg selv, uten at noen først satte det hele i gang. Det er i hvert fall min erfaring at jeg er i selskap med folk flest når jeg anser det som overveiende sannsynlig at det står en skaper bak – en som var der før alle andre ting var til, en som startet det hele.

Troen på en skapende gud er ingen prinsipiell umulighet for mange mennesker i dag. Første trosartikkel, at én eller annen skapte himmel og jord og satte livet i gang, virker langt på vei rimelig i manges øyne.

«Jeg har ingen problemer med å tro at det står en skaper bak det hele. At han skal ha

Troen på at vi i Jesus også møter Gud, vokser fram når Jesus kommer oss i møte.

vandret omkring i sandaler for to tusen år siden i Palestina, finner jeg derimot usannsynlig.»

Noe slikt – gjengitt etter hukommelsen – skal en kjent norsk vitenskapsmann og oppdager ha sagt. Ordene illustrerer en utfordring i møtet mellom tradisjonell, bibelfundert Jesus-tro og moderne mennesker. En skapende Gud? Jo, ja, ikke umulig. Men at denne Gud gikk omkring som et menneske i Det hellige land for to tusen år siden? At han ble født av en kvinne, var underlagt de samme livsbetingelser som alle andre, døde og stod opp igjen... Mange synes det er vanskeligere å tro at Jesus fra Nasaret og Gud er ett enn «bare» å tro på en Gud som er alle tings skaper.

I Det nye testamente blir Jesus knyttet sammen med oppgaver og titler som i Det gamle testamente er forbeholdt Gud: Jesus tilgir synd og beskyldes for å ta Guds plass (Mark 2,5). Jesus kaller seg den gode hyrde (Joh 10,11). I Det gamle testamente er det Herren selv som er den gode hyrden (Sal 23; Mika 4,6-8; Esek 20,37). Jesus sier han er «jag er»

(Joh 8,24) og spiller på Herrens selvpresentasjon i 2 Mos 3,14. Jesus opptrer som lovgiver (Matt 5,31-32) og innskjerper Moseloven (5 Mos 24,1). De første Jesus-troende mente han var til stede, ja til og med medvirkende ved skapelsen, og de tilbad og påkalte ham (1 Kor 8,6; 16,22; Fil 2,6-11; Åp 22,20).

Forskning kan fjerne mange hindringer for Jesus-tro. For, ja, det er sant at han levde i årtiene etter år 0. Mannen fra Nasaret er ikke noe fantasifoster. Vi kan si mye om den kulturen som var rammen for livet og læren hans. Vi vet mye om hvordan Bibelens bøker har blitt til og hvordan ble samlet. Likevel, det er én ting å beskrive hva Jesus og disiplene trodde og hvordan dette kommer til uttrykk i Bibelen. Noe annet er det å bevise at et er sant at vi faktisk møter Gud i Jesus. Dette faller utenfor forskningens grenser.

Troen på at vi i Jesus også møter Gud, vokser fram når Jesus kommer oss i møte. Noen ganger er slike møter ekstraordinære. Hos Tomas ble tvilen overvunnet i møte med den oppstandne Jesus (Joh 20,28). Denne troen ble plantet i Paulus da Jesus åpenbarte seg for ham utenfor Damaskus (Apg 9). Slike enestående opplevelser med Jesus vil noen kanskje kunne fortelle om også i dag. Men, Jesus har også gitt oss faste møteplasser. I Skriften, i bønnen, i dåpen, i nattverden – her kommer han alle som vil i møte.

Er det virkelig sant? Er Jesus virkelig Gud, ikledd kjøtt og blod? Spørsmålet kan nok ikke besvares vitenskaplig. Vi befinner oss på et område hvor det ikke finnes allment aksepterte vitenskapelige premisser og metoder. Vi står igjen med Kirkens vitnesbyrd. Den hevder det er sant at Jesus og Gud er ett. Kirkens tro er tuftet på apostlene. Apostlenes lære er tuftet på møtet med Jesus selv. I tillegg får vi selv lov til å prøve ut påstanden. Jesus har sagt at vi får møte ham – i Bibelen, i bønnen, i sakramentene. Disse møteplassene er alltid åpne for deg og meg. Og her blir også vi utfordret av det samme spørsmålet som Jesus én gang stilte disiplene: «Og dere, hvem sier dere at jeg er?»

Gard Granerød

Gard Granerød er stipendiat ved MF og tilknyttet GT-seksjonen.

TEKST OG FOTO:
MARIANNE TORP

Studentfest

Studentene var samlet til en vellykket fest på MF i slutte av september. Her er Henrik Gull-Larsen (t.v.) i ivrig samtale med Eivind Spilling og Ragnhild Annie Fugleseth. Gjermund Myrvang var kveldens gitarist, mens Anders Werner Bredvei Larsen underholdt med sang.

Studier i utlandet

Internasjonal konsulent ved MF, Marie Louise Diehl, prøver å inspirere studenter til å ta et semester eller to på et studie-sted i utlandet. MF har avtaler med en rekke institusjoner.

Åndelig vei- ledning

I samarbeid med Presteforeningen gjennomfører MF et 2-årig etterutdanningskurs for prester i Den norske kirke. Kurset startet våren 2005 og 43 prester deltar. Andre kurs-uke ble holdt på MF i uke 43.

Kursledere og gruppeledere fra venstre: Knut Grønvik, Beate Grevenkamp, Valfrid Botnen, Svein Giljebrekke, Arne Sand, Joachim Grün, Leif Gunnar Engedal og Ragna Dahlen.

for ungdom

Gruppen med innledere på den vellykkede konferansen om forkynnelse for ungdom som ble holdt i oktober:

Fra venstre Hilde Barsnes, Einar Weider, Knut Tveitereid, Andreas Hegertun, Morten Holmqvist, Margit Lovise Holte og Tone Stangeland Kaufman.

Nytt debattforum

MF-studentene har i høst hatt en serie med forskjellige debattforum hvor to debattanter møter hverandre. Temaer som har blitt tatt opp er bl.a. dåp, kvinnelige prester og luthersk og katolsk teologi. Arnfinn Haram (til høyre) er tidligere MF-student og er nå katolikk. Her i debattsamtale med Oskar Skarsaune. Tema: Hvorfor bør jeg være katolikk/lutheraner?

Kateketer på MF-forelesning

«Kirkens oppgave etter KRL» var tema for forelesningen som Heid Leganger-Krogstad holdt for kateketene i Osloregionen nylig.

Sittende fra venstre: Helge Rotevatn, Heid Leganger-Krogstad, Ellen Thorstensen Brorson og Anne Kirsti Kjenne Hauken. Stående bak fra venstre: Ingunn Andersen Brandsater, Bernt Nordkil, Kjellaug Borge Hjortland, Ingebjørg Baklid Hegstad, Ingunn Berit Gaddal, Karl Anders Holme, Nina Engen og Tone Kristofferen.

Grønlandsprosjektet i UKT er nyskapende:

Menighet og fakt

Stian Aarebrot er engasjert av MF i et spennende samarbeidsprosjekt mellom Grønland menighet og MF, finansiert av trosopplæringsmidler.

Kontekstundersøkelse

I høst gjennomfører studentgruppen en kontekstundersøkelse av Grønland bydel og av Grønland kirke; med spesiell fokus på ungdommene situasjon og vilkår.

– Vi vil fram til jul snakke med andre ungdomsarbeidere på Grønland, både kommunale ungdomsklubber og kristne ungdomsarbeidere, forteller Stian til Lys & Liv – Og vi vil snakke med både helse-søster, politi og lærere for å undersøke hva som er spesielt for ungdommene i Grønland bydel. Hvor holder de til? Hva gjør de? Hvilke behov har de? De svarene som vi får og de refleksjonene vi gjør i etterkant vil forhåpentligvis gi oss kvalifiserte ideer for hva vi skal gjøre i Grønland kirke de neste to og et halvt årene. Det kan man ikke forskuttere på forhånd, og det er spennende! sier Stian.

Grønland bydel har et utpreget multi-religiøs og multikulturelt miljø der den norske kirke er i klar minoritet, kanskje som det eneste området i Norge.

– I trosopplæringsmateriale står det hvordan man skal være kirke for bredden av de døpte. Men her er det altså ingen bredde. Dette kan illustreres ved at det bare er 3-4 ungdommer årlig som konfirmeres, i en bydel på nesten 10.000 innbyggere! Nordmennene i området er dessuten ofte single eller det er unge par som har flyttet til bydelen.. Foreldregenerasjonen mellom 40 og 60 finnes nesten ikke her i det hele tatt, og denne demografien er jo en særlig utfordring for kirken, sier Stian.

Kjent med menigheten

Stian sier at et av målene med prosjektet er at studentene skal bli kjent med Grønland menighet. – Derfor er vi med på ledersamlingene som kapellan Sylvia Gylver har som ansvarlig for barne- og ungdomsarbeidet i menigheten. Ungdomsarbeidet på Grønland har hatt en synkende besøkskurve. I vår ble det derfor besluttet å legge ned ungdomsklubben fordi det var så få som møtte opp. Denne er erstattet med et kulturverksted som avvikler ulike kurs; man lærer å lage film, sy om gamle klær etc, og det er bandkurs. Dette er det noen i UKT-teamet som er med på for å bli kjent med ungdomsarbeidet i menigheten.

Men Stian er opptatt av at MF-studentene ikke skal «kjøre over» de frivillige. – Det er jo meningen at de prosjekter vi setter i gang i samarbeid med menigheten i løpet av denne tre-årsperioden, skal stå

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

I samarbeid med Menighetsfakultetet, søkte Grønland menighet om å få bli tildelt trosopplæringsmidler for å etablere et treårig samarbeidsprosjekt om utviklingen av nye tilbud for ungdommer i 13-18 årsfasen som søker til Grønland bydel. Midler ble tildelt og Stian Aarebrot ble ansatt i 50 prosent stilling. En gruppe på seks studenter fra UKT skal ha praksis i Grønland menighet under hele den tre-årige bachelorutdanningen i UKT (Ungdom, Kultur og Tro). Prosjektet blir til en viss grad skapt underveis, da man vil se hvordan de ulike initiativene fungerer, samtidig som prosjektet skal ha en nødvendig faglig tyngde.

Selv sier Stian dette om bakgrunnen for sitt engasjement:

-- For meg er det viktig å være tilknyttet et arbeid som gir meg bred kontakt med mennesker som ikke nødvendigvis deler min tro. Det handler om å dele både nederlagene og troen. Det er godt å kunne si at Jesus kommer til oss med sin fred midt i vår uro!

Johannesgården

Retreat: 27.-30. okt.
01.-04. des.
23.-26. des.
30. des.-1. jan.

Ignatiansk retreat:
24. feb.-5. mars 2006

Velkommen til stille dager
også utenom retreatene.

Info og program:

Tlf. 62 36 01 15
2372 Brøttum
v/Lillehammer
www.johannesgarden.no

på egne ben etterpå og drives videre av menighetens egne frivillige. UKT skal ikke eie noen av prosjektene. Det er et viktig prinsipp i samarbeidet.

– *Hvordan har det vært for studentene å møte den virkelighet som er på Grønland?*

– Vi er nettopp kommet i gang, men rapportene er at studentene er blitt tatt godt imot, både i og utenfor menigheten. Vi kommer jo ikke som noen inntrengere, men for å hjelpe dem og vi ser – i likhet med dem - fram til hva dette skal føre til.

Et åndelig hjem for studentene

Stian sier at UKT ønsker at menigheten på praksisstedet skal fungere som åndelige hjem for studentene. – Vi håper at de ikke bare vil være tilknyttet høyprofilerte menigheter i byen, men at de også involverer seg i det ordinære menighetsarbeidet i Grønland kirke. Våre studenter har ellers nokså ulik kirkelig bakgrunn, så vi er spent på i hvilken grad deres behov

ltet samarbeider

De vil åpne porten til Grønland kirke! Fra venstre: Prosjektleder og høyskoleleerer Stian B. Aarebrot sammen med UKT-studentene Torunn Stavik Karlsen, Maria Charlotte Urdal Monstad, Frank Arne Hammero, Elin Rasmussen, Solveig Grønlien Johannessen og Eivind Hildre Spilling.

blir ivaretatt av den lokale menighet. Grønland menighet er jo ellers preget av et stort mangfold hva tros- og gudstjenesteuttrykk gjelder.

For Stian er det viktig at studentene ikke blir støpt inn i en spesiell form og må gå i «klær» de ikke er komfortable med, men at de får være seg selv. Han håper dessuten at de blir inkludert også i andre deler av menigheten, er aktive i gudstjenesten osv.

– Hva blir så din rolle i dette prosjektet, Stian?

– Jeg har hele tiden vært tydelig på at jeg vil være en «bakmann» mer enn en frontfigur og en spydspiss. Faren er jo at jeg skal bli for synlig og at dette skal bli «mitt» prosjekt. Men det er viktigere at studentene blomstrer og vokser i takt med sitt eget tempo. Så får jeg heller være gartneren og

samtalepartneren. Jeg er ikke den nye ungdomsarbeideren i Grønland menighet!

Lavterskelprofil

– Hvordan ser du for deg at ungdomsarbeidet i Grønland menighet kan bli seende ut som en følge av dette prosjektet?

– Det er det for tidlig å si noe eksakt om, men jeg tror at det får en tydelig lavterskelprofil. Tradisjonell evangelisering, forkynning og «misjonering» vil være et bomskudd med tanke på de spesielle hensyn vi må ta i møte med den flerkulturelle befolkningen i området. Grønland kirke er dessuten lite proklamatorisk i sin profil. I stedet legger den vekt på å ha et trygt fritidstilbud for barn og unge i bydelen. Kanskje man vil se at det blir etablert nye fritids- og aktivitetstilbud, kanskje en nattkafé eller

noe lignende. Jeg har dessuten tro på kulturverkstedtilbud der ungdommene selv er mye involvert.

Flere menighetsprosjekter

Denne form for kontinuerlig praksis parallelt med de teoretiske studiene, er alle UKT-studenter involvert i, og en form for praksis som er nytt ved MF. Den kunnskapen de får ved fakultetet bærer de med seg ut i praksis, for deretter å ta denne kirkelige hverdagen med seg tilbake til studiene og til nye teoretiske refleksjoner.

I høst har også Bredtvet og Nordberg menigheter studentgrupper i praksis. Enkelte studenter som fra før var sterkt engasjert i de menigheter de kom fra, har fått mulighet for praksis i egen menighet. Også frikirkelige menigheter i Oslo vil være aktuelle som praksissteder.

Menighetsprest Sunniva Gylver:

– Vi er spente!

■ – Vi gleder oss veldig over samarbeidsprosjektet med Menighetsfakultetet og UKT, sier Sunniva Gylver, prest i Grønland menighet og ansvarlig for barne- og ungdomsarbeidet i menigheten.

– For oss var det ren luksus å få en slik gruppe til å kartlegge behovene i bydelen og til å reise nye spørsmål om hvordan vi skal vitalisere ungdomsarbeidet vårt. Det gir oss nye blikk for hvilke muligheter vi kan ha på sikt, så vi er skikkelig forventningsfulle, sier Sunniva.

Hun gir MF anerkjennelse for at de har vært lydhore for at dette er et prosjekt som skal ha en klar forankring i Grønland menighet. – Dette er ikke ungdommer som skal overta noe som helst, men de skal stimulere oss til å ta nye steg, og det som følger av dette prosjektet skal forhåpentligvis leve videre når samarbeidsperioden er over.

– For meg er det viktig at dette prosjektet blir inn som en naturlig del av det arbeidet som er etablert i bydelen, og at studentene i prosjektet blir integrert på en god måte i menigheten. Våre erfaringer så langt tilsier at det vil skje, sier Sunniva til Lys&Liv.

Heid Leganger-Krogstad oppfordrer:

Ta kirkenes opplæringsansvar på alvor!

– Kirken står overfor et av sine mest spennende utfordringer: å virkeliggjøre en ambisiøs trosopplæringsreform, sier MFs nye leder for kateketutdanningen, førsteamanuensis Heid Leganger-Krogstad. Hun tror at kateketen i sterkere grad må være en faglig tilrettelegger for kirkelig opplæring; ikke bare en som selv underviser.

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Heid har i 25 år drevet med lærerutdanning og har også flere år bak seg som lærer. Hun har sin bakgrunn fra Oslo lærerhøgskole, tok kristendomsstudier ved NLA i Bergen og ble cand. philol. ved MF i 1984. I 16 år bodde hun i Alta. Først jobbet hun som høyskolelærer ved Alta lærerhøgskole og de siste 12 årene var hun amanuensis ved Kristendoms- og Menighetsavdelingen ved Høyskolen i Finnmark. I 1996 kom hun til Universitetet i Oslo og Institutt for lærerutdanning. Her hadde hun ansvaret for faglærerutdanningen av religionslærere. I høst tiltrådte hun stillingen som førsteamanuensis i religionspedagogikk ved Menighetsfakultetet, med særlig ansvar for institusjonens studietilbud i kirkelig undervisning.

Opp gjennom årene har Heid hatt en lang rekke verv i kirkelige, skolepedagogiske og internasjonale råd og organer, og hun har spilt en viktig rolle i tilrettelegging og utvikling av den pedagogiske tenkning og metode for religionsformidling i skole og kirke.

Heid er skandinavisk representant i styret for ICCS – Intereuropean Commission on Church and School. Organisasjonen arbeider overfor Europarådet og EUs organer for å øke forståelsen for å ta religion alvorlig i kultur- og utdanningspolitikken.

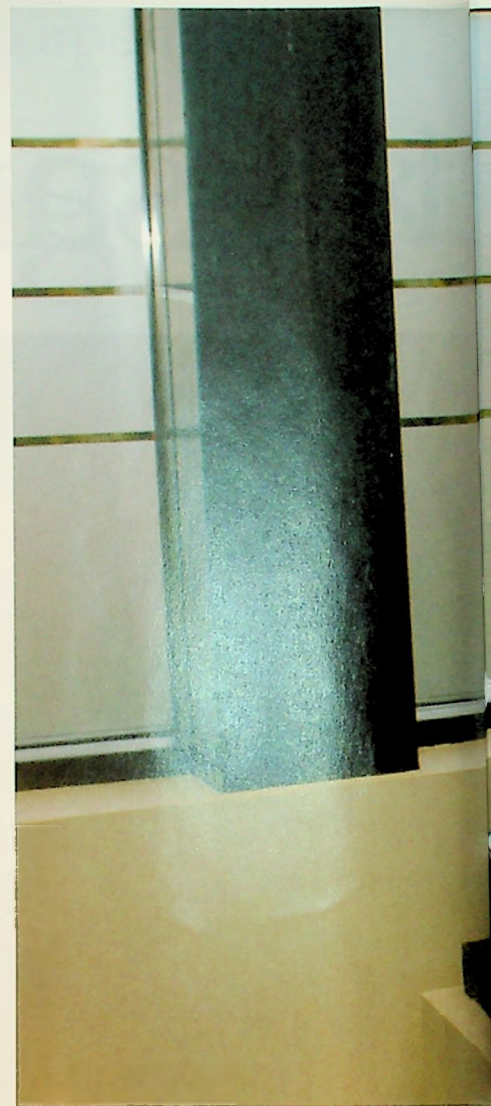
Hun er også medlem av en redaksjonskomité i Europarådet som lager en håndbok om religionsdimensjonen i utdanning og om behovet for å verdsette religiøst mangfold og dialog på tvers.

Forholdet mellom fag og virkelighet

I sin forskning har Heid arbeidet med å utvikle en kontekstuell religionsdidaktikk. I et flerreligiøst fellesfag kan ikke didaktikken ha et kristent-teologisk utgangspunkt, men utvalget av stoff kan begrunnes ut fra elevenes kontekst.

– I Alta fant jeg snart ut at den kristendomsforståelse som preget landsdelen var lite beskrevet og artikulert, og at skolen i liten grad forholdt seg til elevenes erfaringer. Dette var særlig tydelig i møte med læstadianske elever. I mitt arbeid har jeg forsøkt å legge vekt på å kontekstualisere religionsformidlingen og la empiriske studier ligge til grunn for hvordan religionsundervisningen legges opp og formidles. Hvis det for elevene ikke er tilstrekkelig sammenheng mellom det de møter i undervisning og det som de ser uttrykkes i lokalsamfunnet rundt dem, fungerer heller ikke undervisningen, sier Heid. – Det innebærer at religionen slik den faktisk framtrer i lokalsamfunnet, må danne grunnlaget for undervisningen. Og det gjelder ikke bare i Finnmark!

Heid har i sine studier sett at lærebøkene har vist seg å være styrende i religionsfaget, og når disse på 80-90-tallet ved sine illustrasjoner og eksempler gjenspeilte en urban, sørnorsk kultur, var det nødvendig å gjøre endringer. Som medlem av Læreplangruppa for de nasjonale læreplanene har hun tatt til orde for en didaktisk tenkning som har ført til at det i veiledningsmateriale er åpnet for en større lokal tilpassning i undervisningen av KRL-faget

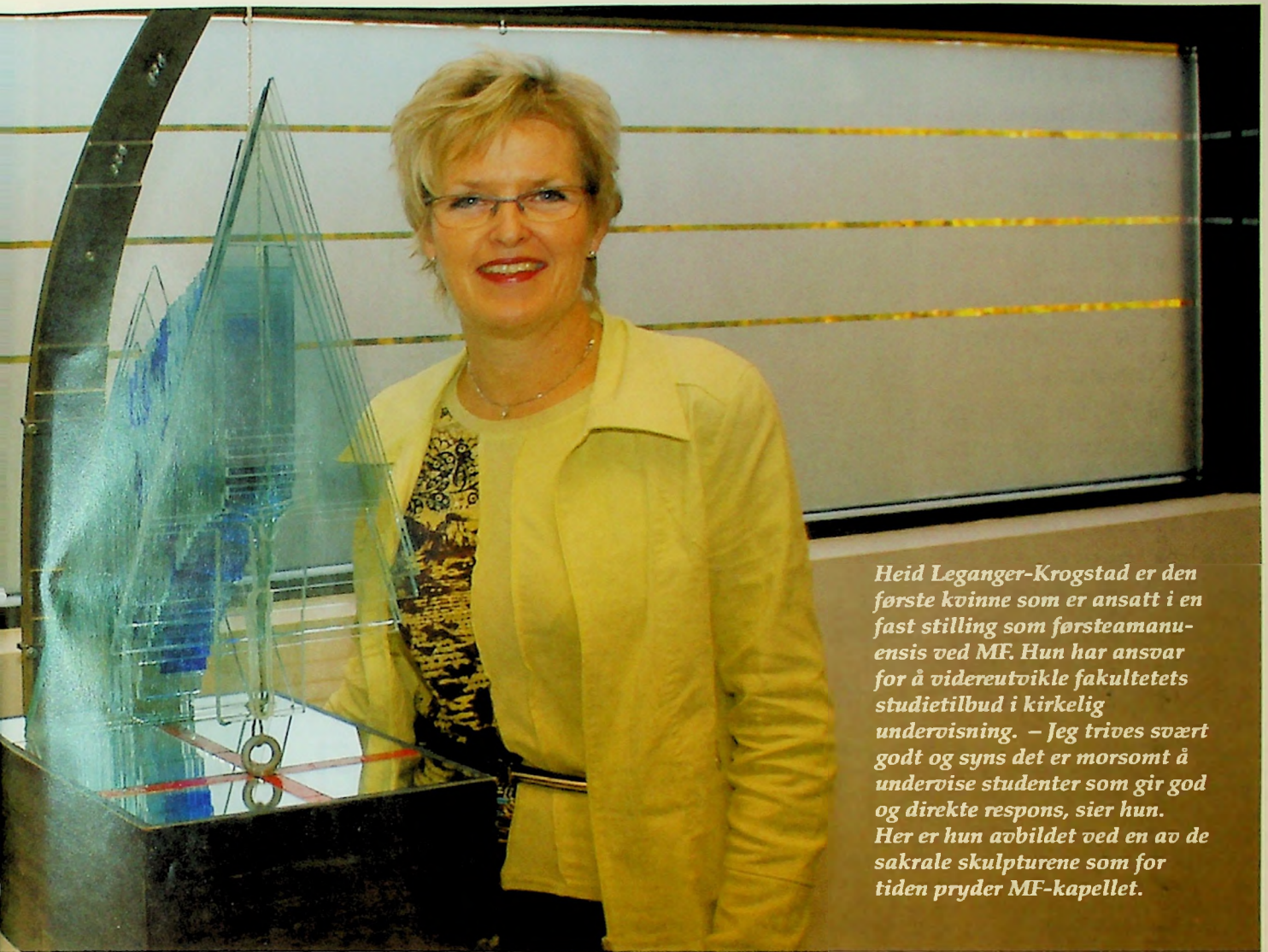
i 2005. En didaktikk har alltid et bestemt ståsted; og her må den lokale virkelighet være utslagsgivende.

KRL i et større perspektiv

Heid er opptatt av å plassere debatten rundt KRL-faget i et større perspektiv: – Det er ikke i første rekke KRL som er problembarnt, men hvordan en pluralistisk virkelighet og et felles oppdragsideal skal finne hverandre. Det finnes ingen religionsfrie sfærer. «Alt» dreier seg om religion; også klesdrakt, mat, hilsningsformer, høytider, skikk og bruk, normer og verdier.

– Hvilke utfordringer ser du i denne nye stillingen ved MF?

– Skole/kirke-feltet interesserer meg, og jeg håper at den erfaring som jeg har fra pedagogisk virksomhet i retning skole, kan komme til nytte når jeg nå i sterkere grad involveres i den samme pedagogiske virksomhet, men nå i retning kirken. Her er det trosopplæringsreformen som utfordrer hele meg. Jeg vil gjerne gi mitt bidrag til det som jeg anser for å være en av de mest spennende utfordringer som kirken har stått overfor. Her er jo fakulte-

Heid Leganger-Krogstad er den første kvinne som er ansatt i en fast stilling som førsteamanuensis ved MF. Hun har ansvar for å videreutvikle fakultetets studietilbud i kirkelig undervisning. – Jeg trives svært godt og synes det er morsomt å undervise studenter som gir god og direkte respons, sier hun. Her er hun avbildet ved en av de sakrale skulpturene som for tiden pryder MF-kapellet.

tet dessuten tungt inne; både gjennom sine studietilbud i kirkelig undervisning (katekettikk) og som aktør i den prosessorienterte evalueringen av hele prosjektet.

Barneteologi og nye læringsidealer

Heid legger ikke skjul på at reformen er spennende, men krevende for kirken.

– Jeg håper at reformen skal gi viktige bidrag på et par felter som jeg tror er viktige. For det første trenger kirken en mye tydeligere utformet barneteologi. Kirken har etter min mening ikke tatt på alvor at Jesus loftet barnet som modell for voksne. Når det gjelder tro, skal de voksne følge i barns fotspor; ikke omvendt. Det betyr at i møte med troen så er barn og voksne mer likestilt enn det vi gjerne har forestilt oss. Barn og voksne må holde hverandre i hånden og gå sammen i møte med Gud. Der den voksne har språket og kunnskapen, har barnet tilliten, gleden og spontaniteten. Sammen kan vi uttrykke troens språk og troens liv.

Det andre perspektivet gjelder selve synet på hva menighet er. Den er et lærende fellesskap etter modell av en

kropp, slik det framgår i 1 Kor 12. – Dette faller godt sammen med hvordan man tenker i moderne organisasjonsteori, sier Heid.

– Som selvstendige enkeltindivider må vi se hverandre i forhold til en større helhet og «innkroppes» i en større sammenheng. For alle skal nemlig ikke kunne alt; slett ikke skal vi kunne det samme. Det som det kollektive kan klare sammen, er alltid større enn summen av det som den enkelte kan bidra med. Dette utfordrer de ulike profesjonene i kirken til å etablere et felles språk som kan si noe om hva som er kirkens mål og som kan bringe generasjonene sammen.

Kateketen – en tilrettelegger

I høst arbeider Heid med spørsmål om hvordan den nye ansvarsfordelingen mellom kirke og skole kan komme til å se ut som følge av nye KRL-plan. 1. november var det en samling på MF der Heid sammen med kateketer fra Oslo-regionen nettopp drøftet «Kirkens oppgave etter KRL». Heid har en del tanker om dette:

– For det første kan ikke kirken makte å ta på seg hele oppdraget alene. Men

den skal heller ikke bare kopiere skolen. Kirken bør forsøke å levendegjøre det som skolens lærebøker rent teoretisk omtaler. Den kan spille på et bredere register som inkluderer kirkerom, erfaring, opplevelser, symboler, bilder, ritualer og fellesskap.

For det andre tenker jeg at den framtidige kateketen i sterkere grad må være en som tilrettelegger for kirkelig læring; ikke bare en som selv underviser. Vedkommende har ledelsesansvar når det gjelder menighetens trosopplæring. Kateketer som prioriterer å utruste unge og voksne til å delta i opplæringsoppgaver, kan skape flere læringsrike fellesskap av barn og unge. Dette kan også gi et tydeligere skille mellom kateketens og prestens roller, mener Heid. Dette vil kunne være en naturlig følge av at Menighetsfakultetet har loftet kateketutdanningen til masternivå.

– De som tar denne graden, vil være dobbelt kvalifisert og kunne jobbe både i skole og kirke, og vil dermed kunne bli enda bedre i stand til å utvikle kirken som et attraktivt sted for læring og dannelse.

– Jeg er imponert over hvor raskt MF har klart å tilpasse seg kvalitetsreformen for høyere utdanning. Jeg ser også hvordan teori og praksis er flettet sammen på en måte som samsvarer med kirkenes behov, sa biskop Olav Skjevesland i en samtale med Lys & Liv da han nylig besøkte institusjonen som biskop i Agder og Telemark.

Olav Skjevesland om forholdet mellom teori og praksis i teologiutdanningen:

– En viktig sammenfletting

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Skjevesland er bare noen timer denne dagen på sin gamle arbeidsplass. I sin tid var han rektor ved Praktikum, og ennå er hans bøker blant pensumlitteraturen i flere av de praktisk-teologiske emnene ved MF.

Har registrert endringene

Han er på MF som ledd i at institusjonen ønsker å samtale med alle landets biskoper. Han er da også innlest på de nye studieplanene og viser særlig interesse for profesjonsstudiet i teologi.

– Her har det skjedd viktige ting de siste årene vedrørende selve studieløpet. Det kan jeg lese av både strukturen og undervisningsmålene. De er sammenfallende med det som vi er opptatt av i våre faste møter med kommende ordinasjonskandidater i kirken og de behov jeg for øvrig ser i kirken. Mest iøyenfallende er kombinasjonen av teoriske og praktiske fag som nå løper jevnt gjennom hele teologistudiet. Det skarpe skillet som eksisterte på 60-tallet

mellom teori og praksis er jo noe vi i dag smiler av. I dag er profesjonsstudiet langt mer velegnet ved tanke på utdanningen av både teologer og prester. Jeg ser *sammenflettingen* av teori og praksis som særdeles viktig siden MF utdanner prester og fordi teologien har det ved seg at den skal fungere midt i et menighetsfelleskap. Teologien er prestens bruksmateriale.

– Og hva ser du som særlige behov for kommende prester?

– At de for det første blir gode formidlere og tolkere av kristen tro. Da handler det seg ikke bare om teksttolkning og manusarbeid, men om å «gå inn i rommet» og stå tydelig fram med en form som fungerer. For det andre må kommende prester ta åndelig, pastoralt lederskap. Presten er leder i kraft av sitt kall og sin tjeneste. Men dette er ingen soloopptreden, men teamledelse som krever vilje til samspill og godt medarbeiderskap, og ikke minst evne til å arbeide med utgangspunkt i den kirkelige, lokale kontekst.

Ta deltidsstudier mens du er i jobb!

Nye kurs starter januar 2006 i Molde, Ålesund, Kristiansund, Haugesund og Oslo.

- Kristendom og billedkunst: (10 sp)**
Starter opp i Oslo 16. februar.
Undervisning 10 torsdager våren 06 kl. 17.00-21.00
v/ professor Reidar Hvalvik
- KRL 1 (15+15sp)**
Molde, Kristiansund, Ålesund 6 fredag etterm./lørdag v/06
Medarr: Folkeuniversitetet Møre og Romsdal
Oslo/MF - 8 lørdager v-06
- KRL 2 (15 +15 sp)**
Oslo/MF - 8 lørdager v-06
- Religion og estetikk: (15 sp+15sp)**
Haugesund - 5 fredag etterm./lørdag v-06.
Medarr: Haugesund kommune. Kompetanse og utvikling.

Studieavgift per sem: kurs 1 kr. 1000,-
kurs 2 og 3 kr. 2500,-
kurs 4 kr. 3.500,-

Søknadsfrist: 15. desember 2005

For mer info og søknadsskjema: www.mf.no/deltidsstudier eller henvendelse til MF.

MF
Det teologiske
Menighetsfakultet

Pb 5144 Majorstuen, 0302 Oslo
Tlf.: 22 59 05 00 Faks: 22 59 05 05
E-post: kurs-kr1@mf.no

Student og en av lederne i Betlehem Misjonsmenighet i Oslo, Erik Andreassen (f.v.), sammen med pastor og høyskolelærer Runar Eldebo fra Sverige. Begge tilhører Misjonsforbundet.

Hvordan gjøre kirken attraktiv?

Dette var ett av de spørsmål som pastor og høyskolelærer Runar Eldebo fra Teologiska Högskolan i Stockholm tok opp da han gjestet MF forleden. Eldebo er i dag en av Sveriges mest kjente konferansetale- re. I sin forelesning på MF spurte han hvordan «troens ansikt» ser ut.

– Jeg ser fem særtrekk; som alle er en eller annen form for gevinst som kan gjøre kirken mer attraktiv og som er mer enn religiøse klisjeer vi ofte lanserer, sa Eldebo.

– For det første får den som tror

er *tillitsforhold* til en annen som man ikke kan ha med noe annet menneske. For det andre gir troen meg et *mot* og en grunnleggende *ny tillit* som gjør at jeg kan være i stand til å sprengte tidligere begrensninger. For det tredje gir troen en type *innsikt* som hjelper meg å tolke virkelighe- ten på en måte som ikke bestemmes av det som er politisk korrekt. For det fjerde tilbyr troen en *overnaturlig dimensjon* i livet, og for det femte så har troen en *helsegevinst*; i det min- ste i overført, åndelig betydning.

Hva tenker du, stipendiat Atle Søvik?

■ Atle Søvik var blant dem som lyttet til Runar Eldebo. Vi spurte ham: Har Eldebo rett? Skal vi argu- mentere med gevinster når vi utford- rer folk til å tro?

– Jeg tror at det er forskjellige ting som overbeviser folk slik at de blir kristne. Jeg ser ikke bort fra at noen har hørt om og erfart gevin- ster av den typen som Eldebo nev- ner, men jeg tror likevel at det er gode grunner å unngå å ta denne type innsteg for å begrunne troen.

– *Hva legger du i det?*

– Jeg er i det hele tatt er betenkt

på å snakke om gevinster ved å tro. Mange har blitt lovet ting som ikke har slått til. Jeg tror på den Gud jeg kan lese om i Bibelen fordi jeg tror det er sant, ikke for å oppnå noen gevinst. Jeg tror ikke for å oppnå noe. Når man først tror, tror jeg også man oppnår mye, men dette er ikke mitt motiv for å tro. Jeg tror altså ikke på Gud for å tjene på det, men jeg har blitt overbevist av bud- skapet om at det er sant. Og hvis det ikke var sant, ville jeg heller ikke ønske å tro på det, uansett hvor mye jeg ble lovet...

Hold fokus!

Når Gud skaper noe godt, forsøker djevelen å få oss til å misbruke det. Slik også med teologien. Å lære gresk er for eksempel noe jeg har hatt god nytte av. Det har både vært en kunnskaps- messig berikelse og også i mange tilfeller direkte oppbyggelig. Men når fordypningen min i gresk gjør at jeg glemmer mitt egentlige kall, bringes jeg på avveie.

Jeg har merket denne fristelsen flere ganger gjennom teologistudiet. Jeg har blitt hekta på faglige, interessante ting. Jeg har fått lyst til å jobbe med språk, bibeloversettelse, etikk, dog- matikk, bli ekspert på kirkehistorie, prekenlære osv. Av og til har jeg merket at disse interessene har tatt overhånd i forhold til mitt egentlige kall.

Ikke misforstå meg! Alle de tingene jeg har nevnt er vel og bra. Og vi som er levende krist- ne bør jobbe med dem. Skulle vi som tror på Bibelen kanskje overlate det bare til andre å for- ske på den? Nei, det er ikke det jeg vil. Men vi må holde fokus!

Fokuset skal være på det kall vi alle har fått. Om du er arbeider i Kirkens Bymisjon, er misjo- nær eller professor i systematikk og for den saks skyld, om du er snekker eller baker. Så lenge du er Jesu Kristi etterfølger, har du et kall til i all din gjerning å arbeide for sjelenes frelse.

Mens vi driver med teologi dør mennesker uten frelsende tro. Det vil ikke si at vi skal slutte å drive med teologi, men det setter standarden for hvor vårt fokus i arbeidet med teologien skal være. Kanskje det er flere med meg som trenger å tørke støvet av kallet vårt, kjenne etter hvor vi er og hvor vi skal. De stille minuttene der Gud får lov å tale burde være obligatorisk, ikke på et MF-studie, men i enhver MF- students hverdag.

Gi deg selv noen minutter hver dag til å høre kallet og på nytt stille inn fokus.

Andreas Årikstad
Miljoutvalgsleder

MF Alumni

■ Aldri har verdien av å bygge nettverk og beholde relasjoner blitt sett på som viktigere enn i dag. Gjennom studiene på MF knytter mange tette vennskapsbånd. Noen klarer å opprettholde kontakten med en håndfull studievenner, men for flertallet er det andre oppgaver og andre venner som blir prioritert selv om man gjerne skulle opprettholdt kontakten. Dette ønsker vi å gjøre noe med gjennom MF Alumni, slik at nettverket kan bestå og kunnskapsdelingen finne sted etter avsluttet studium.

Maylen Nypen, rekrutteringskonsulent

MF-forsker sentral i tverrfaglig forskningsprosjekt:

Pietisme og nestenbanning på Sørlandet

TEKST OG FOTO: HENRIK HAANES

To bøker, som inngår i prosjektet «Gud på Sørlandet», ble lansert i oktober. Bøkene utforsker kristenlivet på Sørlandet – i brytningen mellom tradisjonell pietisme og tiltagende modernisering.

En rekke forskere, hovedsaklig fra Høyskolen i Agder (HiA), har siden juli 2003 arbeidet med det tverrfaglige forskningsprosjektet «Gud på Sørlandet - mer venn og mindre allmektig?». Prosjektet utforsker endringer i det institusjonelle religiøse liv i Vest-Agder, ifølge forskerne Norges «mest kristne» fylke.

- Vi ønsket å se på hvordan det religiøse livet på Sørlandet har endret seg siden omtrent 1970, og prøve å fortolke disse forandringerne i lys av samfunnsmessige endringer, og trender i utviklingen av religion i andre

Medforfatter og professor ved MF, Jan-Olav Henriksen, viser fram de ferske bøkene Tro i Sør og Mykere kristendom? Bøkene utforsker endringer i Sørlandets institusjonelle kristenliv.

vestlige land, sier Jan-Olav Henriksen, MF-professoren som også er professor II ved HiA. Henriksen utgjør, sammen med prosjektleder Pål Repstad og Paul Leer-Salvesen, henholdsvis professor i religions sosiologi og professor i systematisk teologi ved HiA, prosjektets styre.

Livsstilskrav og menneskebud

Tidligere i høst skapte Leer-Salvesens «Moderne prester» bles, blant annet fordi forfatteren hevdet at mange prester ikke deler kirkenes tradisjonelle syn på helvete.

Den 4. oktober utkom to nye bøker i forbindelse med prosjektet, «Tro i Sør» og «Mykere kristendom?», og heller ikke disse har gått upåaktet hen. I «Tro i Sør» konstaterer forfatterne, Pål Repstad og Jan-Olav Henriksen, at mange sørlandinger oppfatter kristendommen først og fremst som streng moral. De drøfter videre hvordan teologien kan lære å ta folks erfaringer på alvor, og bli mindre sentrert rundt livsstilskrav og menneskebud.

Allmektig venn

«Mykere kristendom? – sørlandsreligion i endring» tar for seg de siste 30-40 års endringer i Sørlandets kristenliv. 17 forskere har forsket på mange aspekter ved landsdelens kristenliv - fra oppdragelse, skoler og sommerleirer, via prester og pastorer, til kristne medier og «kristenbanning». Blant bidragsyterne finner vi lærere og forskere fra flere forskjellige fagmiljøer ved HiA, Alf Kjetil Iglund fra

Mediehøgskolen Gimlekollen, Ingunn Breistein fra Ansgar Teologiske Høgskole og dessuten MF-rektoren, Vidar L. Haanes. Boka er redigert av Pål Repstad og Jan-Olav Henriksen.

– Det viktigste vi har funnet er at mange opplever at gudstro ikke så mye er knyttet til livsstilskrav nå som da de var unge. Gud oppfattes som allmektig, og som en nærværende – en venn. Vi snakker om en kristendom som er blitt mindre orientert om forskjeller mellom kristne og andre, og som på mange måter er mer evangelisk, og med mindre preg av menneskebud, sier Jan-Olav Henriksen, som gjennom prosjektet også har fått øye på nye utfordringer for kirken.

– Vi kan konstatere at den «kulturelle kapitalen» for å opprettholde og videreformidle sann Jesus-tro ikke blir så godt ivaretatt. Mange blir språkløse når de skal si hvem Jesus er og hva han betyr for dem. Det er fremdeles behov for å forkynne evangeliet om Jesus klart, og for ikke å ta for gitt at folk vet hvem Jesus er, og hvorfor det er viktig å tro på ham.

«Fadosten au»

Bøkene forteller om en landsdel hvor kristne, særlig de unge, balanserer mellom den tradisjonelle pietismen og det moderne. Dette anskueliggjøres i «Mykere kristendom?» gjennom artikkelen «Kristelig 'banning'» av Ingrid Kristine Hasund (HiA) og Pål Repstad. Forfatterne påpeker at forskjellene mellom kristne og ikke-kristne har blitt mindre, også språklig sett, og at flere unge kristne i dag banner. De lister også opp en rekke «nesten-banneord», som tydelig viser bryter med tradisjonen eller det andre bud.

Listen er fin å memorere for de som ønsker å holde fast på den pietistiske tradisjonen, men som likevel føler behov for, som progressive og moderne, å ta i bruk kraftuttrykk som ligner ekte bannord. Dæ au, dægerten, dæri, døla, fadosten, fagerten, jess, jøri og navla står listet opp blant andre kreative uttrykk.

Kritikk og kirkelig selvkritikk

Forskningsprosjektet, og da særlig boka «Tro i Sør» møtte til dels kraftig kritikk under bokpresentasjonen i Kristiansand den 20. oktober. Biskop Olav Skjevesland ga uttrykk for at prosjektet er med på å holde liv i mytene om sørlandspietismen, og han kritiserte i tillegg forskningsmetoden som er brukt – dybdeintervju av relativt få intervjuobjekter.

– Boken Tro i Sør faller inn i en lei tradisjon jeg kaller den sørlandske selvplaging når det gjelder landsdelens religiøse fortid, sa biskopen under lanseringen, ifølge avisa Vårt Land.

Jan-Olav Henriksen avviser kritikken, da han mener den skyter over mål.

– Vi har snakket lenge med et utvalg mennesker som har erfaringer av kirken på ulike måter, og disse erfaringene er det viktig å lytte til hvis vi som kirke skal kunne treffe folk hjemme i forkynning, veiledning og sjelesorg. Skjevesland og andre bor se dette som en anledning til å få presisert de utfordringene kirken står overfor i tiden framover, og også som en anledning til kirkelig selvkritikk, i stedet for å avvise erfaringene til dem som har snakket med oss. I verste fall vil jo en slik avvising styrke folks inntrykk av at kirken ikke tar deres erfaringer alvorlig.

Pastor Napoleon Che Chebineh reiste fra Kamerun til Norge:

– For meg er MF det perfekte studiestedet

TEKST: NIKOLAI WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

I august landet Napoleon Che Chebineh i Norge for første gang, og ble med det samme den første MF-studenten fra Kamerun. Den 34-årige presbyterianske pastoren må være borte fra både kone og to barn for å kunne ta sin master i teologi på MF innen 2007.

– Av alle de lærestedene jeg lette blant, var MF det perfekte for meg, sier han.

Napoleon kommer fra Bamenda, en stor by i Kamerun, der han vokste opp i et typisk middelklasse-hjem.

– Min familie var kristne, og jeg gikk alle «gradene» til jeg selv ble ungdomsleder i Young Presbyterians. Av alle de forskjellige tjenestene jeg har hatt, er det tenåringsarbeid som alltid har ligget mitt hjerte nærmest.

Fra 1995 til 1999 tok han sin presbyterianske pastorutdanning og har jobbet som pastor i flere forskjellige menigheter i Kamerun de siste syv årene.

– Men etter noen år i tjeneste som pastor så jeg virkelig behovet for mer kunnskap om Guds ord. Kamerun har sterkere menighetsvekst og flere vekkelser enn enn i Norge, men jeg

tror at veksten vil stagnere om det ikke er solide ledere og pastorer med en god teologisk utdanning til å veilede mennesker og til å peke på veien videre.

– Og derfor er du i Norge i dag?

– Ja. Flere av mine lærere ved det presbyterianske fakultetet hadde tatt sin utdanning ved lutherske læresteder, og siden lærerne og rollemodellene var så bra, tenkte jeg at dette kunne være noe for meg også. Det viktigste for meg var at jeg kunne studere ved en tydelig kristen institusjon, og da var MF perfekt. Jeg kunne ikke tenke meg å studere teologi ved et sekulært studiested. Det vakte litt oppmerksomhet at jeg kunne engelsk; jeg kommer tross alt fra den fransktalende delen av Kamerun. Kanskje MF hadde forventet seg en fransktalende Napoleon, sier han med et smil.

– Har du hjemlengsel?

– Det er klart at jeg savner familien. Min yngste sønn var bare to måneder da jeg dro og min datter er fire år. Men hver lørdag, presis klokken åtte, ring-er jeg hjem, og da samler min kone den lille familie vår, og så har vi noen gode samtaler.

Nye studenter ved MF høsten 2005

(Sortert etter postnummer/sted)

OSLO

Gisle Skeie
Terese Huuse
Hildegunn Buene
Kjetil Sørbo
Tone Sivertsen
Rolv Henrik Øye
Asbjørn Brandsrud
Sissel Hylland
Vemund Ovesen
Håvard Sodal Sundt
Tonje Christina Hasselknippe
Brittmarie Christina Lindemark
Siri Nilssen
Jorunn Aarseth Lindseth
Christine Nybraaten
Olav Lund
Peter André Stubseid Sørensen
Even Joachim Aarebrot
Marit Johnsen
Rita Oddfrid Sæther
Øyvind Remmen
Pernille Sofie Tresvig
Malmfrid Larsen
Lill Beate Gabrielsen
Agnethe Brandvik
Helene Opsal
Rebecka Sörensson
Geir Magne Flø
Gerwin Gerard Willem Quak
Marte Kristin Quak
Morten Schei
Maud Alice Krohn
Liv-Mari Hansen
Karl Andre Bertheussen
Ann-Kristin Fauske
Inger Helen Bolstad
Anne Moseid
Ole Andreas Gilje Rossavik
Siv Harriet Andorsen
Tormod Evensen
Linda Knutsson
Randi Breivik
Lene Vold Sagstuen
Karolin Anna Vesterberg
Marit Susan Antonsen
Camilla Yoo Juell
Kjetil Osnes Bøe
Ingvild Stangeland
Morgan Sikkerbøl
Tonje Cecilie Labråten
Joakim Røise
Ingjerd Grimstad
Froydis Heien
Harald Stephen Huse
Arne Christian Konradsen
Thomas Törnquist

Ove Egil Dagsland
Fatmagul Øzbeý
Heidi Elisabeth Knoblauch
Henriette Øinæs Simpson
Maria Knutsen
Alexander Willm Friedrich Lücke
Ingeborg Sætrang
Marie Helene Xara Brazil Fongen
Kari Anne Omberg Lier
Kjetil Flateby
Lisbeth Sellereite
Samuel Majekodunmi Ogedengbe
Ingrid Klevsgård
Olav Kjetsaa
Kari Hilde Rokshana Hodne French
Marianne Rodriguez Trondalen
Karin Johanne Kjenne
Andreas Tolås
Øystein Drolsum Sandnes
Anne-May Karoline Guttormsen
Kjell Magne Nordahl
Kari Asmyhr
Bente Ranvik Holdø
Kristian B. Fjeldstad
Ingebjørg Løhren Seim
Håvard Måseide

1312 SLEPENDEN, Kristin Andersen
1339 VØYENENGA, Martin Sand
1341 SLEPENDEN, Marit Olaug
Hauge Thoresen
1353 BÆRUMS VERK,
Sewasew Johannessen
1356 BEKKESTUA, Karin Sylvie Macé
1361 ØSTERÅS, Annbjørg Lindbäck
1363 HØVIK, Monica Breivik Orre
1365 BLOMMENHOLM, Anne Trobe
1384 ASKER, Lise Elisabeth Winsnes
Sandsdalen
1384 ASKER, Mona Eskedal
1386 ASKER, Rønnaug Aaberg Andresen
1387 ASKER, Ingrid Sele
1388 BØRGEN, Vigdis Andreassen
1406 SKI, Magne Martin Røkkum
1406 SKI, Anne Iren Brynildsen
1412 SOFIEMYR, Turid Lervik Wisløff
1412 SOFIEMYR, Kristine Edith Morton
1415 OPPEGÅRD, Jakob En-Hung Chan
1455 NORDRE FROGN, Anne Cathrine
Romsland
1475 FINSTADJØRDET, Øivind Lunde
1476 RASTA, Anita Strand
1476 RASTA, David Andre Tys
1476 RASTA, Kirsten Guldhau
1540 VESTBY, Daniel Gjøvert
1591 SPERREBOTN, Lasse Mandelid
Karlsen
1605 FREDRIKSTAD, Ralph Alexander
Maurice Golding

1605 FREDRIKSTAD, Vegard Loke
Rønning
1615 FREDRIKSTAD, Silje Caroline Smitt
1615 FREDRIKSTAD, Ida Henriette
Nyborg Olsen
1715 YVEN, Ingjerd Åsny Braathen
1734 HAFSLUNDSØY, Erik Alexander
Aarmo
1738 BØRGENHAUGEN, Olav Østlyngen
1738 BØRGENHAUGEN, Jorann Kristin
Aas
1763 HALDEN, Marthe Helene Strand
1778 HALDEN, Per Konrad Kaupang
1785 HALDEN, Anne Lene Bø
1812 ASKIM, Ranveig Brødesen
1820 SPYDEBERG, Gudbrand Slette
1820 SPYDEBERG, Ole-Magnus Liborg
1820 SPYDEBERG, Jane Christin Siewartz
Dahl
1831 ASKIM, Peter Korsvold
1850 MYSEN, Mina Oliveren Duserud
1892 DEGERNES, Karianne Skofsrud
1912 ENEBAKK, Stine Henriette Briggs
1912 ENEBAKK, Leiv Magnus Aambo
1930 AURSKOG, Hans Christian
Jørgensen
2020 SKEDSMOKORSET, Kristian Ove
Larsen
2020 SKEDSMOKORSET, Margaret Ellinor
A. Lykken
2022 GJERDRUM, Paul Arve Grønseth
2041 KLØFTA, Bjørn Ødegaard
2041 KLØFTA, Onar Haugli
2050 JESSHEIM, Solveig Grønlien
Johannessen
2050 JESSHEIM, Lillian Aagedahl Westby
2150 ÅRNES, Bergljot Aandstad
2312 OTTESTAD, Morten Ødegaard
2312 OTTESTAD, Arne Joakim Magnus
2315 HAMAR, Karin Wallin
2319 HAMAR, Gunvor Mosvold
2344 ILSENG, Karoline Gangsø Bekkevold
2380 BRUMUNDDAL, David Kristoffer
Lannemyr Andersen
2408 ELVERUM, Eva Jeanette Tweve
2409 ELVERUM, Eirik Solend
2409 ELVERUM, Hege Jansen Skavern
2500 TYNSET, Gisle Sørhus
2618 LILLEHAMMER, Per Olav Stigen
Sørhagen
2618 LILLEHAMMER, Marianne Langseth
2760 BRANDBU, Knut Sørensen
2836 BIRI, Nina Sundby
2920 LEIRA I VALDRES, Eli Johanne Grue
Asheim
3016 DRAMMEN, Marit Øhren
3035 DRAMMEN, Einar Eck Iversen
3045 DRAMMEN, Marianne Røste
Western

- 3048 DRAMMEN, Lise Jokstad Hafskjold
 3050 MJØNDALEN, Monica
 Aardalsbakke Sirnes
 3060 SVELVIK, Trond Muri
 3060 SVELVIK, Inger Beate Muri
 3111 TØNSBERG, Ingrid Grethe Glærum
 3112 TØNSBERG, Reidun Antonsen
 3114 TØNSBERG, Mona Storm Nilssen
 3120 TØNSBERG, Ellen Elisabeth
 Dittmann
 3122 TØNSBERG, Rolf Åsmund Fevang
 3145 TJØME, Eveline Hansen
 3153 TOLVSRØD, Kristina Bartelme
 3157 BARKÅKER, Ingjerd Breian Hedberg
 3170 SEM, Kristine Dørdal Günther
 3179 ÅSGÅRDSTRAND, Helle Karin
 Thoresen Christensen
 3181 HORTEN, Marit Wolla
 3212 SANDEFJORD, Gro Elin Borøchstein
 3213 SANDEFJORD, Kari-Mette Berg
 Egge
 3214 SANDEFJORD, Per Ramberg
 3232 SANDEFJORD, Hege Sundstøl
 3259 LARVIK, Tore Markman
 3261 LARVIK, Martin Kjøndal
 3290 STAVERN, Kjerstin Berby Johansen
 3292 STAVERN, Oline Irene Ambjørnsen
 3351 PRESTFOSS, Lise Stensby
 3440 RØYKEN, Tonie Elisabeth Steffensen
 3440 RØYKEN, Einar Ingebrigtsen
 3480 FILIVET, Kristin Skare
 3514 HØNEFOSS, Knut Anders Nesset
 3518 HØNEFOSS, Anette Martinsen
 3520 JEVNAKER, Anne Ragnhild
 Gulbrandsen
 3530 RØYSE, Kjersti Hammersbøen
 3530 RØYSE, Stein Helge Hammersbøen
 3536 NORESUND, Solfrid Sonstebø
 3647 HVITTINGFOSS, John Larsen
 3676 NOTODDEN, Remi Hegna
 3712 SKIEN, Bjørn Brekka
 3719 SKIEN, Simen Sneltvedt Lund
 3721 SKIEN, Truls Åkerlund
 3721 SKIEN, Hilde Ekornrød Taule
 3731 SKIEN, Aud Wenche Foss Johansen
 3738 SKIEN, Runar Wold
 3739 SKIEN, Thomas Andre Bjørholdt
 3746 SKIEN, Marte Minnesjord
 3750 DRANGEDAL, Anders Martin
 Pedersen
 3790 HELLE, Karin Fransine Pettersen
 Rambøl
 3825 LUNDE, Steffen Andrea Glathe
 3850 KVITSEID, Anne Tørre Asprusten
 3910 PORSGRUNN, Solveig Hvale
 3942 PORSGRUNN, Erik Åtland
 3960 STATHELLE, Thorunn Lokenberg
 Bjørnø
 3960 STATHELLE, Marie Fuglset
 4021 STAVANGER, Elisabeth Øysæd
 4021 STAVANGER, Marthe Elise Eielsen
 4034 STAVANGER, May Ingunn
 Thorleifsdotter
 4049 HAFRSFJORD, Maria Charlotte
 Urdal Monstad
 4050 SOLA, Kristine Thorstvedt
 4056 TANANGER, Knut Erik Hollund
 4070 RANDABERG, Silje Tolo
 4070 RANDABERG, Janne Sande
 4070 RANDABERG, Lars Tjelle
 4070 RANDABERG, Hans Eskil Grødem
 4250 KOPERVIK, Erle Mirjam Toskedal
 4270 ÅKREHAMN, Odd Inge Tangen
 4274 STOL, Elin Langåker
 4276 VEDAVÅGEN, Ragnhild Størkersen
 4280 SKUDENESHAVN, Kari Synøve
 Børve
 4307 SANDNES, Toril Skumsnes
 4308 SANDNES, Tore Oftedal
 4310 HOMMERSÅK, Jan Erik Westen
 4311 HOMMERSÅK, Eileen Blitzner
 4314 SANDNES, Maren Elise Sellevold
 4318 SANDNES, Håkon Vestersjø
 4323 SANDNES, Christine Sjøstrand
 Boganes
 4328 SANDNES, Magnus Tekse
 4340 BRYNE, Grethe Hadland
 4342 UNDHEIM, Hanne Brit Sandsmark
 4342 UNDHEIM, Eilin Sandsmark
 4352 KLEPPE, Øystein Myrstad
 4362 VIGRESTAD, May Kristine Økland
 4513 MANDAL, Magnus Jansvik
 4525 KONSAMO, Christian Nepstad
 4576 LYNGDAL, Janne Tobiassen
 4580 LYNGDAL, Kjetil Moseid
 4620 KRISTIANSAND S, Cecilie Jansen
 4628 KRISTIANSAND S, Bente Bentsen
 4631 KRISTIANSAND S, Olga Kvitstein
 4632 KRISTIANSAND S, Anneline
 Emanuelsen
 4633 KRISTIANSAND S, Linn Sæbø
 4634 KRISTIANSAND S, Ole Amund
 Gaustad
 4635 KRISTIANSAND S, Hanne Maberg
 4640 SØGNE, Barbro Lindy Nordby
 4770 HØVÅG, Per Kristian Drangsholt
 4790 LILLESAND, Maria Markussen
 4790 LILLESAND, Martha Lucia
 Stoveland
 4818 FÆRVIK, Robert Knudsen
 4820 FROLAND, Elin Rasmussen
 4848 ARENDAL, Ida Margrethe Krogstad
 4878 GRIMSTAD, Kristin Skaar Briseid
 4886 GRIMSTAD, Lise Margrethe Viken
 4990 SØNLEDED, Lars Helledal
 4993 SUNDEBRU, Øystein Rønningen
 4993 SUNDEBRU, Kjetil Gryting
 5016 BERGEN, Oddrun Nilssen
 5057 BERGEN, Margunn Hindenes
 5063 BERGEN, Thuan Cong Pham
 5093 BERGEN, Silje Bjørndal
 5115 ULSET, Ida Rosenlund
 5171 LODDEFJORD, Andreas Emil
 Hjertaker
 5253 SANDSLI, Øyvind Haugland
 5437 FINNÅS, Rigmor Kallevåg
 5440 MOSTERHAMN, Torbjørn Ådnanes
 5440 MOSTERHAMN, Eli Skimmeland
 5518 HAUGESUND, Harald Brummenæs
 Torgersen
 5563 FØRRESFJORDEN, Elin Sjo Forre
 5582 ØLENSVÅG, Ruth Marie Måge
 5918 FREKHAUG, Torbjørn Sæle
 5943 AUSTRHEIM, Yngve Hopen
 6013 ÅLESUND, Mariann Stensøe
 6065 ULSTEINVIK, Hroar Saunes Bye
 6100 VOLDA, Ståle Johan Aklestad
 6150 ØRSTA, Lars Trygve Grimstad
 6150 ØRSTA, Rolf Låge Dyrhol
 6160 HOVDEBYGDA, Øystein Aasen
 Urke
 6224 HUNDEIDVIK, Bjørnar Valbø
 6392 VIKEBUKT, Kjersti Gislås
 6411 MOLDE, Harald Winter-Hjelm
 6425 MOLDE, Odd Magnus Venås
 6440 ELNESVÅGEN, Jon Hals
 6628 MEISINGSET, Ane Turøy
 6800 FØRDE, Knut Ove Nygård
 6800 FØRDE, Live Håberg
 6823 SANDANE, Lars Erik Eikenæs
 Hansen
 6894 VANGSNES, Inge Bjørnevoll
 6940 EIKEFJORD, Linda Hansen
 7012 TRONDHEIM, Lars Bremnes
 7038 TRONDHEIM, Åsmund Sjelmo
 7052 TRONDHEIM, Elisabeth Eikli
 7288 SOKNEDAL, Alexander Emil Fång
 Berge Sundseth
 7340 OPPDAL, Agnete Vagnildhaug
 7340 OPPDAL, Pål Anders Bersås
 Nordgaard
 7391 RENNEBU, Øyvind Kjøllesdal
 7540 KLÆBU, Torunn Stavik Karlsen
 7600 LEVANGER, Jannicke Stenseth
 7620 SKOGEN, Morten Gangsaas Arnstad
 7690 MOSVIK, Konrad Fjell
 8003 BODØ, Maja Leonora Olsen
 Skålvold
 8050 TVERLANDET, Ragnhild Annie
 Fuglseth
 8100 MISVÆR, Ida Ljønes
 8102 SKJERSTAD, Unny Nome Sivertsen
 8517 NARVIK, Cui wei Yang
 8624 MO I RANA, Johannes Gjengedal
 Knapstad
 8665 MOSJØEN, Anders Bergh
 8700 NESNA, Frank Arne Hammerø
 8730 BRATLAND, Lisa Wold
 9009 TROMSØ, Solveig Marie Claussen
 9009 TROMSØ, Makafui Amavi Charlotte
 Kassah
 9012 TROMSØ, Elli Elikplim Kassah
 9100 KVALØYSLETTA, Daniel Egeli
 9403 HARSTAD, Lene Andreassen
 9411 HARSTAD, Helene Schjelderup
 Bakken
 9991 BÅTSFJORD, Anne Kirsti Kjenne
 Hauken

Nye utenlandske studenter:

Sverige

754 24 UPPSALA, Lena Olsson

Tyskland

81827 MÜNCHEN, Franziska Förster

95126 SCHWARZENBACH/SAALE,

Andrea Pöhlmann

LICHTENSTEIN - UNTER H. Melanie

Logemann

LICHTENSTEIN - UNTER H. Gordon

Logemann

Colombia

BOGOTÁ, Daniel Garcia

Romania

BRAILA, Marius-Alin Teican

Færoyene

FO-797 Mikladalur, Símun Pauli Olsen

Kamerun

CHEBINEH, Napoleon Che

Irland

GALWAY CO., Sikke-Cathrin Duggan

Tanzania

MOSHI, John Materu

Etiopia

NEKEMTE, WOLLEGA, Dawit Olika

Terfassa

Myanmar

YANGON, Vum Khat Pau

YANGON, Eh Tar Gay

MF-veteran til Kamerun

Enkelte pensjonister er sprekere enn andre. I slutten av august reiste MF-veteranen Martin Synnes til Kamerun som misjonær, etter kall fra Det norske misjonsselskap.

– Jeg skal undervise på den evangelisk-lutherske presteskolen i Meiganga, som ligger nordøst i Kamerun, forteller Martin til Lys&Liv.

Etter å ha vært ansatt ved MF fra 1968 til 2003, kun med opphold i fire år fordi han var menighetsprest på Skårer, hadde pensjonisttilværelsen antatt en - riktig nok aktiv - men nokså normal form for Martin. Han jobbet noe faglig, brukte mer tid på familie og reiste en del. Så kom kallet om å bli misjonær i Kamerun, og Martin svarte ja!

– Dette er usedvanlig sprekt?

– Ja vel? Jeg ville ta denne utfordringen. Min kone kommer først ned i januar, fordi hun har noen forpliktelser hjemme i høst. Misjonen ønsker også å gjøre bruk av hennes profesjon; hun er jordmor.

Prestemangel

– Jeg vet foreløpig ikke så mye om hvordan hverdagen vil arte seg, men jeg er jo spent på hvordan kommunikasjonen med studentene vil forløpe. Jeg har fra før et halvt års erfaring fra undervisning i Etiopia. Den er god å ha med seg. Jeg kommer til å forelese på engelsk, selv om skolen ligger i den

fransktalende delen av Kamerun. Jeg nøster litt i fransken på si.

Presteskolen opererer ellers med en nokså restriktiv inntakspolitik. Den evangelisk-lutherske kirken i Kamerun våger ikke å utdanne det antall prester den trenger på grunn av økonomien. Det betyr blant annet at mange av prestene må betjene flere menigheter samtidig. Til gjengjeld er de som er tatt inn veldig motiverte for å øke sin kompetanse for preste-tjenesten.

– Utdannelsen ved denne presteskolen tar fire år, hvorav ett år er ren praksis, forteller Martin.

Frukt av norsk/amerikansk misjon

– Den evangelisk-lutherske kirken i Kamerun er frukt av norsk og amerikansk misjon. Kirken ble selvstendig i 1960, samtidig med at staten ble selvstendig.

– Kirkelig sett er det et spennende kontinent jeg drar til. Og jeg har den forventning at min tro og frimodighet på evangeliets vegne kan bli fornyet. Ellers opplever jeg det meningsfullt at det er bruk for pensjonister, og jeg synes det er flott å ha blitt en del av NMS sin seniorpolitikk, avslutter Martin Synnes.

Kjetil Aano i NMS:

■ – Det er sterkt behov i den verdensvide kirke for personer med spesialkompetanse for eks. innen undervisning. Og når personer som Synnes har anledning til å gjøre en innsats som det også er behov for i den nasjonale kirke, så er vi som misjonsselskap svært glad for å dra nytte av hans brede kirkelige og faglige erfaring, sier gen. sekr. Kjetil Aano i NMS på telefon fra - nettopp Afrika!

Martin Synnes dro tidligere i høst på misjonsoppdrag til Kamerun, og over jul følger kona etter. – Det er en glede å være en del av NMS sin senior-politikk, sier Synnes.

NYHETER FRA AVENIR FORLAG

Oskar Skarsaune

Den ukjente Jesus

Nye kilder til hvem Jesus virkelig var?

"Da Vinci-kodens suksess har satt i gang en folkebevegelse i religionskritikk, undring og samtale om eksistensielle spørsmål" (Øyvind Woie i VL)

Oskar Skarsaune – professor i kirkehistorie og første-hånds kjenner av de historiske kildene – har gode forutsetninger for å ta del i denne samtalen. Han tar oss med på en spennende vandring gjennom de forskjellige lagene av kildemateriell i dialog med aktuelle bøker som er skrevet om emnet. Mange vil finne denne boken minst like underholdende som Da Vinci-koden – og i tillegg er den til å bli klok av.

Avenir Forlag

Besøk oss på hjemmesiden: www.lutherforlag.no

En naturlig del av MF Alumni er jubileumsfeiringer

Våren 2005 var det 25 år siden denne gruppen avsluttet Praktikum på MF. Dette ble feiret 17. juni. Festen ble innledet på MF der en av kullets kandidater, Karl Olav Sandnes, ga en omvisning i de ombygde lokalene før han kåserte om sitt aktuelle teologiske arbeid. Deretter beveget de 29 fremmøtte (av et kull på 50, hvorav to er døde i mellomtiden) seg til Cathinka Guldberg-senteret, der teologene ble tatt imot av diakonissehusets direktør.

Bak fra venstre: Tore-Kristian Lang, Arild Markussen, Leif-Jarle Theis, Helge Skraastad, Harald Daasvand, Runo Lilleåsen, Arthur Pilskog, Karsten Adneram, Harry Waldeland og Svein Mørland.

Midten fra venstre: Jan Inge Kringstad, Torgeir Liasjø, Ragnar Tesdal, Dagfinn Ulland, Henning Winge, Harald Eintveit, Karl Olav Sandnes, Svein Inge Thorstvedt, Jon Sverre Servan og Håkon Augdal. *Foran fra venstre:* Gro Golimo Simonsen, Anne Brit Aasland, Kristine Værnes, Bjarne Saltveit, Odd Bjørneby.

Kullets praktikumsrektor Ingemann Ellingsen deltok også på festen.

**Asbjørn
Finholt
Advokat**

**Postboks 7,
2001 Lillestrøm**

Tlf 63 81 60 80

JØLSTAD
begravellesbyrå

Tlf 22 79 77 00 - www.jolstad.no

Skattefradrag

■ Det nærmer seg slutten av året med innrapportering av gaver. Vi minner om at vi må ha fødselsnummeret ditt for at gavene skal innrapporteres til skattemyndighetene.

Du kan få skattefradrag for gaver til MF med opptil 10.000 kr eller 10% av inntekten din. Gaver til MF regnes som gaver til forskning og kommer derfor i tillegg til gaver til frivillige organisasjoner.

Kontaktpersoner hvis du lurer på noe er: Marianne Torp eller Johannes Gullbrå, tlf. 22 59 05 00.

UNIVERSITETSFORLAGET

Norges religionshistorie

Arne Bugge Amundsen (red.)

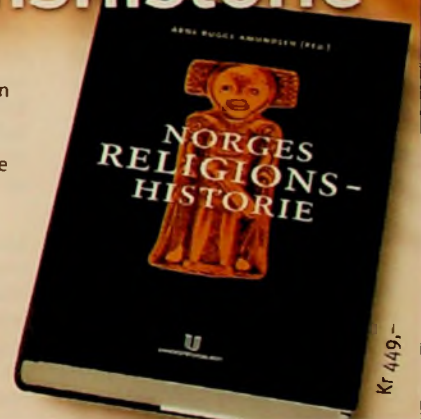
Norges religionshistorie er den første samlede fremstillingen av religionens betydning i vår kulturhistorie. Boka beskriver hvordan norrøn, samisk, kristen og annen religion har skapt symboler, tenkemåter og ritualer som har preget folk i Norge gjennom mer enn tusen år. De mange illustrasjonene understreker at religion også har en viktig visuell side.

«Jeg tror boken vil finne sin plass både som oversiktsverk for studenter og som en viktig inngangsport til religionsfaget for de mer allment interesserte.»

Jørgen Haavardsholm, Aftenposten

www.universitetsforlaget.no

Ny, revidert oversettelse

Det nye testamentet 2005

Nærmere den greske teksten og de bibelske bildene. En levende bibeltekst med et levende språk!

I salg fra 1. søndag i advent.
Pris fra kr 98, - Bokmål/nynorsk

www.bibelbok
www.bibelselskapet.no

Bøkene får du i
nærmeste bokhandel

Bibelselskapet

Ettersendes ikke ved varig
adresseforandring, men returneres
Menighetsfakultetet med
påført ny adresse.

B-B
Retu
Post
0302

Menighetsfakultetet

Lys og liv
MF Ti Ly
2005 Årg. 71 Nr 5

H05001583

SIST, MEN IKKE MINST...

Pioneren Andy

Til jul blir Andreas (Andy) Dahl (23) en av de tre første studentene ved MF som har fullført bachelorprogrammet i Ungdom, kultur og tro. – Det har ikke bare vært enkelt, sier han selv.

TEKST: NIKOLAI WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Det relativt ferske bachelorprogrammet, Ungdom, kultur og tro, sender til jul ut sine tre første ungdomsarbeidere.

Lys og Liv tok en prat med Andy om hvordan det har vært å være pionerstudent i et helt nytt studium.

– Det har helt klart vært spennende, og en del interessante temaer som har gitt meg mye. Mye av undervisningen har vært relevant og vil være nyttig i mange ulike sammenhenger, både som ungdomsleder og i annen jobbsammenheng. Blant annet har det vært mye fokus på hvordan man blir en god leder. Vi har også hatt administrative fag og kommunikasjonsfag som har gitt innsikt i hvordan man forholder seg til mennesker og bygger gode relasjoner.

Fått litt «nok»

Men han forteller også at han som liker å jobbe med ungdommer, faktisk av og til kunne gå litt lei.

– Til tider har det vært litt mye. Jeg har jo hele tiden vært aktiv i Yes (ungdomsarbeid i KFUM- hallen på Ekeberg i Oslo), og der har jeg stutt midt oppe i et kre-

vende og heftig ungdomsarbeid. Da jeg på mandagen kom til MF og alt fortsatt handlet om ungdomsarbeid der også, ble det av og til litt mye.

Litt på «måfå»

Andy var egentlig litt i villrede over hva han skulle velge videre da han var ferdig med grunnutdanningen på MF. Og han hadde egentlig ikke så mange forventninger da han til slutt valgte å prøve ut UKT.

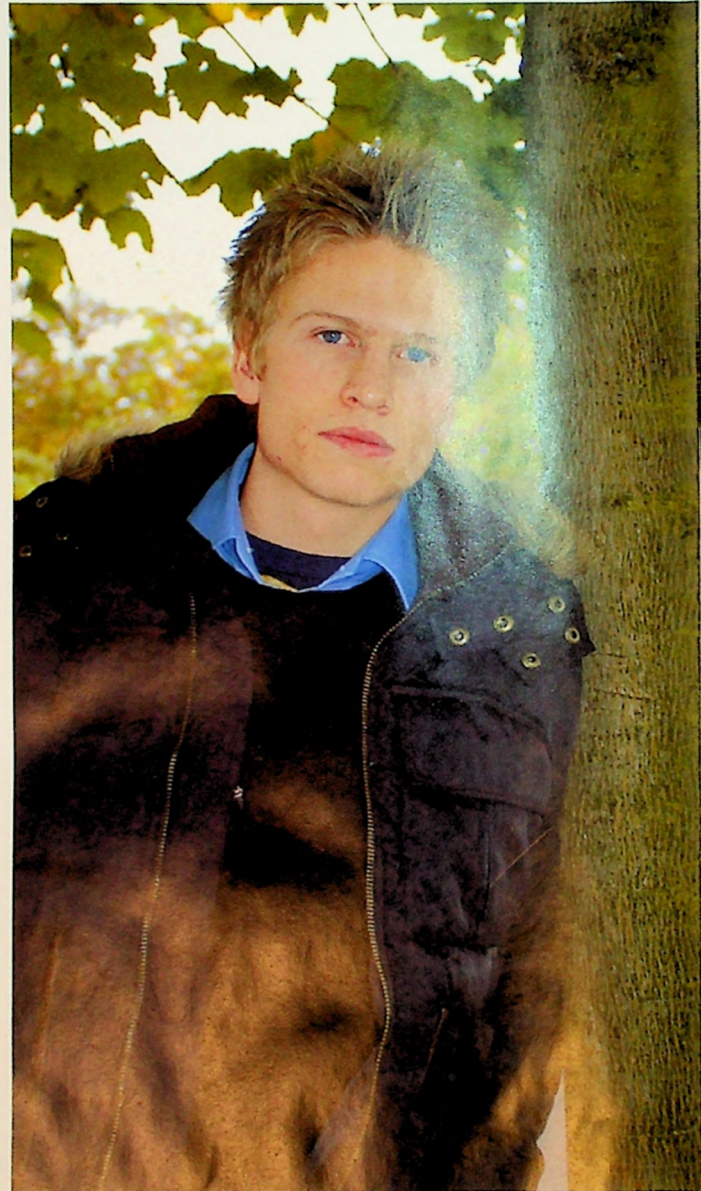
– Jeg var vel ikke så veldig klar for videre teologistudier, men MF's «sugekoppeffekt», Målfrid Norum, dro meg inn igjen. Sånn sett kan du si at jeg startet vel litt på måfå, og fikk dermed ingen «flying start».

Men jeg angrer ikke på det i dag. Jeg er for eksempel veldig godt fornøyd med lærerne. Litt humoristisk liker jeg å se på Maria Bjørdal som den lysende julestjerna i toppen av treet, mens Morten Holmqvist var den litt mer sotede nissen i pipa...

God praksis

Andy er veldig godt fornøyd med praksisen sin i Yes.

UKT har vært spennende og mye av undervisningen har vært relevant og vil være nyttig i mange ulike sammenhenger, både som ungdomsleder og i annen jobbsammenheng, sier Andreas (Andy) Dahl.

– Helt glimrende! Jeg syns det er et svært bra ungdomsarbeid. Med Eivind Arnevåg i spissen som et godt forbilde og leder, har jeg fått lov til å utfolde meg nærmest ubegrenset og virkelig fått muligheten til å utvikle mine gaver og talenter.

Selv med en solid utdanning innenfor ungdomsarbeid, er ikke Andy sikker på om det er dette han kommer til å jobbe med det i fremti-

den. – Når jeg til jul legger MF bak meg, vil jeg mest sannsynlig studere noe annet. Det er tvilsomt om jeg kommer til å jobbe som ungdomsarbeider i fremtiden, i hvert fall slik jeg ser det nå, men man vet jo aldri. Uansett tar jeg UKT med meg som en god erfaring på veien videre.

Og med et smil legger han til: – Studielån blir jeg aldri lei av!